

Világörökség M

Dátán Attila fotókiállítása a Károlyi Galériában
2015. jan. 22 – febr. 22.

A világörökség helyszínei olyan kulturális vagy természeti szempontból egyedinek számító értékek, melyeket az UNESCO keretén belül működő Világörökségi Bizottság a Világörökség Programba felterjesztett és nyilvántartásba vett, hogy a világ örökségeként a mindenkori utódok számára védje és megőrizze. (Lásd: <http://www.vilagorokseg.hu/portal/vilagorokseg.php>)

Dátán Attila a Meghívóban így fogalmazott:

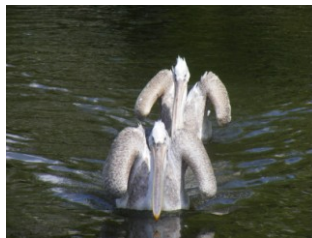
„A Világörökség M ugyanilyen, csak én választottam és vettem nyilvántartásba. Folyamatosan keresem azokat az apró világörökségeket, amik körülvesznek minket, állandóan a szemünk előtt vannak, csak látszólagos jelentéktelenségük miatt gyakran nem vesszük észre őket. Ezért szeretem családommal, barátaimmal járni a világot, akár a szomszéd utcában, akár a messzi tájakon. Mindig utánuk viszem azt, amit én láttam, ők meg talán nem. Vagy nem úgy, mint én. Mindent le akarok fényképezni, aminek pusztán látványa örömet vált ki belőlem, és megmutatom azokat, melyekről azt gondolom, hogy másoknak is öröme telik bennük. Természetesen a felét sem sikerül elcsípnem. Amit elkapok, annak negyede sem használható, és ami használható, annak tizede sem adja vissza a látott élmény töredékét sem. Nem baj. Így mindig marad elég szépség a szemnek és az emlékezetnek. Az pedig egyszeri és megismételhetetlen. Amit sikerült megörökítenem, az segít nekünk, akik átéltük, emlékezni, és segít másoknak meglátni mindennapi életünk kis világörökségeit.

Végeredményben az a Világörökség, amit meghagyunk a Világnak épen, és nem visszük haza, nem rontjuk el, nem tesszük tönkre.”

(Dátán Attila)

ÖRÖKKÉ FOGOLY

TÁNC

CSIGALÉPCSŐ

Tehát a kiállítás címe a betűrejtvények mintájára olvasandó össze: **„Világörökség M”**.

Dátán Attila fotói előtt hosszan állni kell, mert a képek a természet egy-egy részletének olyan különös formáit hozzák közel hozzánk, melyekre nem biztos, hogy magunktól felfigyelnénk.

A foltok, vonalak, fények, árnyak és színek egészen szokatlan módon mutatkoznak meg azáltal, ahogyan ő azokat kompozícióvá szervezi a kezében lévő fényképezőgép segítségével. Nem szól bele, nem szervezi át, csak finoman megkeresi azt a pozíciót, irányt és távolságot, ahonnan az esztétikum a maga teljességében érvényesülhet a látó ember számára.

Dátán Attila olyan ember, aki őszinte alázattal szemlélődik világunkban. Azzal, ahogyan az általa felfedezett szépséget, egyediséget láttatja, ahogyan a létezés pillanatait megörökíti, nekünk is segít észrevenni világunk még meglévő apró kincseit. Azokat a csodás természeti kincseket, melyeket mindnyájunknak sokkal jobban meg kellene becsülnünk, úgy, ahogyan ő. Mert valóban csak akkor fogjuk tudni és akarni épen megőrizni az utánunk jövőknek is.

Veszprémi Ildikó